

हिमाचल (हिम + अचल) m. der Himālaja Z. d. d. m. G. 27, 25. KATHS. 4, 27, 7, 109, 19, 111, 22, 76, 140, 32, 9, 59, 9. MĀK. P. 61, 34. RĪĀA-TAR. 3, 225, 4, 514. PĀNĀT. 241, 7.

हिमाचलेन्द्र m. dass. KATHS. 28, 169.

हिमात्यय (हिम + अत्य) m. Ende der kalten Jahreszeit R. 2, 24, 8 (25, 7 GORR.).

हिमाद्रि (हिम + अद्रि) m. der Himālaja BHŪRĪPRAJOGA im ÇKDR. KUMĀRAS. 1, 55. RAGH. 4, 79, 14, 3. SPR. (II) 5828. KATHS. 37, 180, 52, 69, 59, 75, 65, 246. RĪĀA-TAR. 1, 25, 3, 138, 4, 146. VERZ. d. Oxf. H. 39, b, 27. VERZ. d. B. H. No. 1242. TĀIK. 2, 1, 6.

हिमाद्रिजा f. eine best. Pflanze, = तीरिणी RĪĀAN. 5, 50.

हिमाद्रितनया f. die Tochter des Himālaja d. i. PĀRVATI: प्यति der Gatte der PĀRVATI d. i. ÇIVA KAVIKALPALATĪ im ÇKDR.

हिमाद्रीय (von हिमाद्रि) den Himālaja darstellen: येन हिमाद्रीयितम् (impers.) VERZ. d. Oxf. H. 283, a, 4 v. u.

हिमानद् (हिम + अद्) adj. von Kälte gebunden so v. a. gefroren SUÇA. 1, 22, 3.

हिमान्नी (von हिम) f. 1) viel —, tiefer Schnee P. 4, 1, 49. VOP. 4, 26. AK. 1, 1, 2, 30. H. 1072. HALĪJ. 3, 28. हिमान्या पतत्यो प्रतिवत्सरम् RĪĀA-TAR. 1, 180. चक्रैरस्य द्विषच्चक्रं क्षयमापादितं क्षणात् । मार्तण्डकिरिणीस्तीक्ष्णैर्हिमानीपटलं यथा ॥ PĀRÇVANĀTHAK. 4, 158 (nach AUFRECHT). — 2) aus Javanāla gewonnener Zucker RĪĀAN. 14, 102.

हिमात्त (हिम + अत्त) m. Ende der kalten Jahreszeit MBH. 14, 228.

हिमाब्ज (हिम + अब्ज) n. eine blaue Lotusblüthe RĪĀAN. 10, 198.

हिमाध m. Kämpfer MADAN. 3, 1.

हिमाम्भु (हिम + अम्भु) n. kaltes Wasser RAGH. 5, 70. BHĪG. P. 5, 12, 2.

हिमारति (हिम + अर्ति) m. der Feind der Kälte, Bez. der Sonne und des Feuers MD. t. 229.

हिमाल m. = हिमालय 1) AK. 2, 1, 8.

हिमालय, प्यति dem Himālaja gleichen DŪRTAS. 67, 16.

हिमालय (हिम + अय) m. 1) a) die Stätte des Schnees, Bez. des Gebirges Himālaja TĀIK. 2, 3, 1. H. 1027. BHAG. 10, 25. KUMĀRAS. 6, 94. SPR. (II) 4978. KATHS. 4, 21. PĀNĀCĀNTENDUÇ. 2, b, 1. BHĪG. P. 1, 13, 28, 5, 16, 9. VERZ. d. Oxf. H. 338, b, 31. 339, b, 12. 340, a, 18. — b) weites blühender Khedira ÇARDAĪ. im ÇKDR. — 2) f. Flacourtia cataphracta RĪĀAN. 5, 91. — Vgl. रूद्र°.

हिमालयसुता f. die Tochter des Himālaja d. i. PĀRVATI KAVIKALPALATĪ im ÇKDR.

हिमावती (von हिम) f. eine best. Pflanze, = स्वर्णतीरी AK. 2, 4, 5, 3. RĪĀAN. 5, 50. — Vgl. हिमवती.

हिमाश्रया (हिम + आश्रय) f. eine best. Pflanze, = स्वर्णजीवत्तिका RĪĀAN. 3, 80.

हिमाकृति (हिम + अकृति) f. Schneefall KATHS. 29, 55.

हिमाकू (हिम + आकू) 1) m. Kämpfer ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 2) m. n. N. pr. eines Varsha in Ġambudvīpa VP. 2, 1, 19, 27. MĀK. P. 53, 40.

हिमाकूय (हिम + अकूय) 1) m. Kämpfer TĀIK. 2, 6, 39. — 2) m. n. = हिमाकू 2) MĀK. P. 53, 36.

हिमेलु (von हिम) adj. frostig, keine Kälte vertragend P. 5, 2, 122, VĀRT. 8.

हिमोत्तरा (हिम + उत्तर) f. eine Traubenart (कपिलद्राक्षा) RĪĀAN. 11, 104.

हिमोत्पन्ना (हिम + उप्) f. aus Javanāla gewonnener Zucker RĪĀAN. 14, 102.

हिमोदक (हिम + उद) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĪDHJ. in VERZ. d. B. H. 59, 20. fg. हिमोदकि 28.

हिमोद्वा (हिम + उद्वा) f. Bez. zweier Pflanzen: = तीरिणी RĪĀAN. 5, 51. Curcuma Zedoaria 6, 230.

हिमोन्न (हिम + 2. उन्न) m. der Mond (kaltstrahlig) BHATṬ. 9, 2.

हिम VERZ. d. B. H. 254, 2 v. u. v. l. für हिम.

हिम्पतिवर्मन् oder हिम्मति° m. N. pr. eines Mannes VERZ. d. B. H. No. 465.

हिम्मक m. N. pr. eines Mannes RĪĀA-TAR. 6, 218. 238. 248. 250.

हिम्मतिवर्मन् s. हिम्पति°.

हिम्प्य (von हिम) adj. schneelig, mit Schnee bedeckt: पर्वताः P. 5, 2, 120, VĀRT., Schol.

हिम्प्या (wie eben) adv. bei Kälte: पूर्वोर्किं पृष्ठं हिम्प्येव वाससः RV. 4, 34, 1.

हिंर 1) m. Band, Streifen: हिंरा वै रात्रा ÇAT. Bn. 1, 3, 4, 15. = मेखला Comm. — 2) f. हिंरा a) Ader AV. 1, 17, 1. 7, 35, 2. VS. 25, 8. Vgl. हिता und सिरा. — b) Gmelina arborea RĪĀAN. 9, 35. हीरा v. l. — Vgl. पालिंहिर.

हिंरकुत् adv. von हिंरक P. 5, 3, 72, Schol.

हिंरडु m. Bez. Rāhu's ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

हिंरणा n. Gold; der männliche Same; Otterköpfchen H. an. 3, 235. MD. p. 89. — Vgl. हिंराय.

हिंरिण्य (für हिंरिण्यन् von हिंरय) adj. goldreich, goldgeschmückt: ऋतस्योर्किंरिण्यो रराणाः RV. 5, 53, 8. शापडो दाहिंरिण्यः स्मिदिंरिण्यं 6, 63, 9.

हिंरिण्य (für हिंरिण्यमय) 1) adj. (f. ई) golden TS. PĀR. 13, 8. P. 6, 4, 174. H. an. 4, 292. MD. j. 131. दामन् TS. 2, 4, 22, 1. AN. Bn. 1, 30. पुरुष TS. 5, 2, 2, 2. ÇAT. Bn. 7, 4, 2, 17. 10, 5, 2, 6. 4, 1, 6, 6, 2. MAITRĀJUP. 6, 1. NṚS. TĪP. Up. in Ind. St. 9, 81. कुशी ÇAT. Bn. 3, 6, 2, 9. 10, 1, 4, 9.

सन् 5, 4, 5, 22. प्राकाशं ebend. अग्नि 6, 3, 4, 11. 7, 4, 2. आण्ड 11, 1, 6, 1. शास 13, 2, 2, 16. कूर्च LĪTJ. 9, 9, 11. Gefäss KĪTJ. Ça. 14, 2, 9. Sitz 20, 2, 18. — KĀND. Up. 3, 5, 3. Ind. St. 2, 13. 308. fg. MBH. 3, 1779. 12146. 7, 2266. R. GORR. 2, 8, 45. 3, 59, 19. 4, 44, 17. RAGH. 15, 61. 17, 26. UTTARAN. 29, 17 (39, 6). H. 1464. HALĪJ. 1, 131. BHĪG. P. 2, 2, 9. 10, 13. 5, 3, 3, 20, 2. 8, 2, 2. — 2) m. n. N. eines Varsha in Bhārata TĀIK. 2, 1, 3. H. 947, Schol. H. an. MBH. 6, 290. VP. 168. MĀK. P. 60, 14. BHĪG. P. 5, 2, 20. 16, 8. 18, 29. — 3) m. a) Bez. Brahman's MD. — b) N. pr. eines Rshi MBH. 2, 299. eines Sohnes des Āgnidhra und Beherrschers des gleichnamigen Varsha BHĪG. P. 5, 2, 19; vgl. हिंरपत्.

हिंरय UNĪDIS. 5, 44. ÇĀNT. 3, 18. 1) n. a) Gold, überh. edles Metall; später auch so v. a. Geld AK. 2, 9, 91. 94. TĀIK. 3, 3, 328. H. 192. 1043. 1045. an. 3, 235. MD. j. 113. HALĪJ. 1, 80, 2, 19. चन्द्र RV. 10, 107, 7. अग्नि 4, 10, 6. हिंरयमिव रोचते 1, 43, 5. 3, 34, 9. 4, 17, 11. AV. 1, 9, 2. 2, 36, 7. 5, 28, 6. 6, 38, 2. 9, 5, 14. अमृत 5, 28, 11. 11, 1, 28. 19, 26, 1. हिंरयं